

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/388/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

72/2017. (IV. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ törvényes képviselője útján 2016. szeptember 29-én előterjesztett **panaszát** a 2017. április 27-en megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a D. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben csekély fokú alapjogsértés történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos törvényes képviselője postai úton terjesztette elő beadványát, amelyben a panaszos 2016. szeptember 26-án, iskolából foganatosított előállítását kifogásolta.

I.

A beadványában a törvényes képviselő előadta, hogy a súlyos test sértés megalapozott gyanúja miatt indult büntetőeljárás a D. városi Rendőrkapitányság (továbbiakban illetékes rendőrkapitányság) előtt ismeretlen tettes ellen. A későbbiek során a panaszossal közölt gyanúsítás szerint 2016. szeptember 23. napján 7 óra körüli időben L. G. gyanúsított ököllel, egy alkalommal megütötte H. A. sértettet a H. településről D. városba közlekedő távolsági buszon. A gyanúsítás szerint a panaszos „üssed még” szavakkal biztatta a gyanúsítottat a cselekménye elkövetésére. A sértett nyolc napon túl gyógyuló sérülést szenvedett.

Az ügyből kifolyólag a panaszossal szemben az illetékes rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának Járőr- és Őrszolgálati Alosztály II. Szolgálati Csoportja intézkedett. A járőrök 2016. szeptember 26. napján, a cselekményt követően három nappal megjelentek a panaszos iskolájában és intézkedés alá vonták a panaszost, akinek éppen testnevelés órája volt, ahová a járőrök bementek és az

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

egész osztály füle hallatára közölték vele, hogy tanúként kívánják kihallgatni a fenti számú ügyben, ezért velük kell mennie a rendőrkapitányságra. Ez az eljárás rendkívül kellemetlen volt a panaszosnak, azonban a panaszos megértette a tájékoztatást, s átöltözést követően önként a rendőrökkel ment.

A járőr beszállította a panaszost a rendőrkapitányság épületébe, ahol személyi szabadságát 2016. szeptember 26-án 11 óra 45 perctől 14 óra 50 percig korlátozták. A panaszost a rendőrkapitányság épületében az előállító helyiségbe helyezték, ahol több órát töltött egy felnőtt korú gyanúsítottal, aki saját elmondása szerint már több alkalommal volt büntetve és hosszabb időt töltött börtönben. Bár a panaszost a „zárkatárs” semmilyen módon nem bántalmazta, vagy inzultálta, azonban a panaszosban félelmet keltett a pár négyzetméteres zárkában való összezárás a büntetett előéletű személlyel. A panaszos gyanúsítottkénti kihallgatására 15 óra 6 perctől 15 óra 43 percig került sor, ahol a panaszos megtagadta a vallomástételt. Ezt követően a panaszos szabadon távozhatott a rendőrkapitányság épületéből.

A törvényes képviselő megjegyezte, hogy ő 11 óra 45 perckor érkezett meg a rendőrkapitányság épületébe, ahol semmilyen módon nem engedték, hogy a panaszossal beszélhessen, érintkezhessen az előállítás időtartama alatt.

A törvényes képviselő álláspontja szerint a 15 éves panaszossal szemben az előállítás aránytalan intézkedés volt, így az életkorára is tekintettel súlyosan sérült a személyes szabadsághoz való joga. Három nappal később teljes mértékben értelmetlen volt az intézkedés, ezáltal jogszerűtlen volt ilyen joghátrányt alkalmazni, mivel a panaszos a hatóság előtt nem szökött el, nem rejtőzött el, sőt tudomása sem volt arról, hogy egy büntetőeljárásban ő bármilyen szereplőként érintett. A rendőri intézkedésnek semmilyen szinten nem állt ellen, sőt, maximálisan együttműködő volt, amikor önként a járőrökkel ment a gépkocsihoz, amivel beszállították a rendőrkapitányságra.

A törvényes képviselő szerint az előbb rögzítettek tekintettel nem merült fel olyan körülmény, ami az előállítást megalapozta volna, így a rendőrség akkor járt volna el jogszerűen, ha a panaszost kihallgatás céljából megidézi, illetve ezzel egyidejűleg a törvényes képviselőjét értesíti a nyomozati cselekményről. Ez felelt volna meg az arányosság követelményének, különös tekintettel arra, hogy a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján a bűncselekmény alapos gyanúja esetén az előállítás, mint lehetőség áll a rendőrség rendelkezésére. A panaszos egyébként büntetlen előéletű, jó tanuló, aki a törvénnyel összeütközésbe soha nem került.

A törvényes képviselő azzal zárta beadványát, hogy a rendőri fellépés álláspontjuk szerint sértette a panaszos a Magyarország Alaptörvényének IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljárásához fűződő alapvető jogát, ezért kéri a jogsértés megállapítását és a további szükséges intézkedéseket megtételét, az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

2) A Testület tájékoztató levelében foglalt felhívásra a törvényes képviselő 2016. november 23-án, faxon úgy nyilatkozott, hogy a sérelmezett intézkedéssel összefüggésben nem tették panaszt az intézkedést foganatosító rendőrkapitányságon, illetve amennyiben a Testület nem állapít meg súlyos alapjogi sérelmet, hozzájárulnak a panasz intézkedést foganatosító rendőrkapitánysághoz történő áttételéhez.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták, az Rtv. 31.§ (1) bekezdése alapján átvizsgálták, illetve a 33. (2) bekezdés b) pontja alapján előállították.

A személyes szabadság korlátozásának helye: D. város, B. u. 4. szám alatti hely. Az intézkedés során kényszerítő eszközt (bilincset) az Rtv. 48. § c) alapján, szökés megakadályozása érdekében 11 óra 45 perctől 11 óra 55 percig alkalmaztak. A kényszerítő eszköz alkalmazására figyelmeztetés történt, az intézkedés során sérülés nem keletkezett. Az intézkedés alá vont hozzátartozójának (édesanya) kiértesítése megtörtént.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint R. Cs. r. őrmester társával (A. B. r. őrmester) a fenti napon és időben a szolgálatirányító parancsnok utasítására megjelentek az illetékes rendőrkapitányság "A" épületében, mivel a ***/2016 bü. szám alapján a panaszos előállítása vált szükségessé.

Ezt követően R. Cs. r. őrmester a napszaknak megfelelő köszönéssel, nevének és rendfokozatának, jelvéyszámának illetve beosztási helyének közlésével, tisztelgéssel, valamint az intézkedés tényének és céljának közlésével igazoltatta a panaszost, mely során megállapítást nyert személyazonossága. Ezután 11 óra 45 perctől 11 óra 55 percig előre helyzetben kézbilincset alkalmazott, ugyanis az intézkedés során a panaszos zavartan viselkedett, szemével menekülési útvonalat keresett.

A panaszost 11 óra 55 perckor elhelyezték az 1-es előállító helyiségben, személyes tárgyait pedig az 1-es letéti szekrényben. Az előállító helyiségben A. B. r. őrmester ruházat átvizsgálást hajtott végre, melynek során közbiztonságra különösen veszélyes eszköz nem került elő.

A panaszost R. Cs. r. őrmester tájékoztatta panasztételi jogosultságáról, amelyet tudomásul vett, továbbá B. T. r. alezredes 11 óra 40 perckor értesítette a panaszos édesanyját. Az előállítás tényét R. Cs. r. őrmester jelentette a Tevékenység-Irányítási Központnak. A panaszost a körözési nyilvántartási rendszerben ellenőrizték, melyben nem szerepelt.

Az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztató és az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került. A jelentés szerint a panaszos által elkövetett cselekmény miatt büntető feljelentést tesznek.

A parancsnoki kivizsgálás szerint a fenti intézkedések jogszerűek, arányosak és szakszerűek voltak.

2) A rendőri szerv megküldte az előállítással kapcsolatos további dokumentumokat is.

a) Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 2016. szeptember 26-án 11 óra 45 perctől 14 óra 50 percig tartott, a személyi szabadság korlátozásának időtartama alatt sérülése nem keletkezett, panasszal nem élt. A dokumentumot a panaszos aláírta.

Az igazolás hátoldalán a rendőri intézkedéssel szembeni panasz előterjesztésének lehetőségei (az Rtv. 92. § (1) bekezdése) vannak feltüntetve, valamint a Testület és Alapvető Jogok Biztosának elérhetőségei.

b) A letéti tárgyakról szóló jegyzék szerint a panaszost az 1. számú előállítóban helyezték el. A jegyzékben felsorolt tárgyakat (táska, sapka, póló, szabadidőnadrág, dzseki, fűző, cipő, személyi igazolvány, igazolvány tok, ellenőrző, tolltartó, 6 db füzet, egy fémdobozban 8 szál cigi, lakáskulcs, diákigazolvány, laccímkartya, TAJ kártya, szeptemberi bérlet, Volán igazolás, Zara men dezodor) 11 óra 55 perckor vették át a panaszostól és azokat hiánytalanul visszaadták 14 óra 50 perckor. Az intézkedés alá vont a dokumentumot kéjegyével ellátta.

c) A rendőri szerv megküldte az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyomtatványt, amelyet a panaszosra vonatkozóan töltöttek ki. E szerint a

panaszost 2016. szeptember 26-án 11 óra 45 perckor az 1. számú előállítóban helyezték el, a tárgyait pedig az 1. számú letéti szekrényben. Az intézkedés alá vont élelmezést nem kért. A nyomtatványon szerepelnek a panaszoszt előállító rendőrök adatai, valamint a panaszos személyes adatai.

d) A rendőri szerv megküldte az intézkedés idején szolgálatban lévő szolgálatirányítói feladatokat ellátó K. K. r. százados 2016. november 17-én kelt jelentését, mely szerint a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható panaszos előállítása során az 1. számú előállítóban került elhelyezésre, ahol egyedül tartózkodott, tekintettel arra, hogy az intézkedés alá vont fiatalkorú, ezért felnőtt korú személyt nem helyeztek mellé a panaszos előállításának időtartama alatt.

3) Az illetékes rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Nyomozó- és Panaszfelvevő Alosztályának állományába tartozó B. L. r. őrnagy a Testület intézkedéssel kapcsolatos kérdéseinek megválaszolása érdekében a következő jelentést tette 2016. november 16-án.

2016. szeptember 23-án a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C törvény (továbbiakban: Btk.) 164. § (3) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő súlyos testi sértés büntett elkövetésének gyanúja miatt indult eljárás H. A. ,M. községi lakos feljelentése alapján.

A feljelentő vallomásában előadta, hogy 2016.szeptember 23-án 7 óra körüli időben iskolába tartott D. városba a távolsági buszon, amikor is a H. településen felszállt 6 fős fiatal cigány társaság hangosan zenét hallgatott, amely zenehallgatás egy idős, szintén ezen a buszon utazó hölgyet zavart. A néni megkérte a sértettet ezért, hogy szóljon rá a fiatal srácra, hogy halkítsa le a zenét.

Ezt követően az elkövető a néni mellett obszcén szavakkal válaszolt, majd számon kérte a sértettet, hogy miért szól bele az ő dolgába, majd egy alkalommal arcán megütötte a sértettet.

Ezt követően D. városban, a P. téri buszmegállóban leszállt a buszról a sértetti és az elkövetői társaság is, majd az elkövetői társaság körbevette a sértettet, és előzetes szóváltást követően az a személy, aki a buszon is megütötte a sértettet, ökölbe szorított kezével ismét megütötte három alkalommal a sértett arcát. Eközben az elkövető társaságában tartózkodó egyik személy a tettest cselekménye elkövetésére az "üssed még" szavakkal biztatta. A sértett a bántalmazás következtében 8 napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett.

A sértett azt a személyt, aki cselekménye elkövetésére biztatta a tettest, egyértelműen a panaszosként nevezte meg, róla elmondta még, hogy tudomása szerint H. településen lakik.

Az ismervek alapján a KEKKH nyilvántartási adatok alapján a panaszos személyi igazolvány nyilvántartó fényképe bemutatásra került a sértettnek, amelyben kétséget kizáróan felismerte azt a személyt, aki a bántalmazót biztatta cselekménye tovább folytatására.

A sértett a bántalmazót korábbról nem ismerte, róla személyleírason kívül mást elmondani nem tudott. A feljelentésben foglaltak alapján a panaszos által elkövetett cselekmény alkalmas a Btk. 164. § (3) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő társ tettesként elkövetett súlyos testi sértés büntett elkövetésének megállapítására, ezáltal az Rtv. 33 § (2) b) pontjában foglaltak szerint a nevezett személy előállítása szükséges és indokolt volt.

A büntetőeljárás során beszerzett adatok alapján a panaszos a D. városi egyik szakközép iskola tanulója. Fentiek alapján a Bűnügyi Műveletirányító (B. T. r. alezredes) utasítására 2016. szeptember 26-án 11 óra körüli időben a r. őrnagy megjelent a K. A. r. törzsszázlós úrral a szakközépiskolában és felvette a kapcsolatot annak igazgatójával. Az igazgató urat tájékoztatta a rendőrségi eljárásról, valamint a panaszos érintettségéről. Az igazgató a panaszos neve és adatai alapján ellenőrizte az ott tanuló listájában, majd megerősítette, hogy nevezett az iskolájuk tanulója. Elmondta továbbá, hogy a panaszos jelenleg testnevelés órán van, majd a r. őrnagy kérésére egy ott dolgozót elküldött a panaszosért, aki felkísérte az igazgatói irodába.

A panaszoszt a r. őrnagy tájékoztatta a folyamatban lévő eljárásról, és elmondta, hogy az ügyben - annak súlyára való tekintettel- mielőbbi kihallgatása vált szükségessé. Nevezett az intézkedés alatt

együttműködő volt, valamint önként vállalta, hogy azonnal a rendőrhatalóság rendelkezésére áll az ügy tisztázása végett.

Mivel a panaszos együttműködő volt, és önként vállalta, hogy a tanintézetben megjelent civil ruhás rendőrökkel együtt bemegy a rendőrkapitányságra, ezért a tanintézetből történő előállítás és vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazása nem vált szükségszerűvé.

A rendőrkapitányságra beérkezve a r. őrnagy azonnal jelentést tett a Bűnügyi Műveletirányító felé és jelentette, hogy - objektív technikai feltételek meglétének hiánya miatt- a panaszos azonnali kihallgatása nem lehetséges.

A kihallgatását megelőzően a váróban tartózkodott a panaszos édesapja, aki a r. őrnagyot megszólította és tájékoztatást kért a fiával kapcsolatban. A r. őrnagy röviden tájékoztatta az ügyről, illetve arról, hogy fia az ő jelenlétében hamarosan kihallgatásra kerül.

2016. szeptember 26-án 15 óra 6 perckor a törvényes képviselője jelenlétében megkezdődött a panaszos gyanúsított kihallgatása, tájékoztatta a panaszost és édesapját, hogy fiatalkorú gyanúsított részére a rendőrhatalóság védőt rendelt ki, aki egyéb elfoglaltságra hivatkozva nem tudott részt venni a kihallgatáson.

A résztvevőket szóban részletesen tájékoztatta az ügy tényállási elemeiről, a gyanúsításról, jogairól, lehetőséget biztosított részükre, hogy a kirendelt védővel, több alkalommal telefonon felvegyék a kapcsolatot, és a jogi tanácsok meghallgatását követően, annak megfelelően jegyzőkönyvezte a r. őrnagy a terhelt vallomását. A panaszos a vallomástételét részben megtagadta, ugyanakkor tagadta, hogy a terhére rótt cselekményben bármilyen módon részt vett volna. A gyanúsítás ellen panasszal élt. Az előállításról szóló igazolás kitöltésekor a panaszost nyilatkoztatták az előállítással kapcsolatos panaszjogáról, azonban panasszal nem kívánt élni.

A kihallgatását követően a panaszos nyilvántartásba vétel megtörtént, majd a panaszos és édesapja eltávoztak a rendőrkapitányságról.

4) Az illetékes rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Nyomozó- és Panaszfelvevő Alosztályának állományába tartozó B. T. r. alezredes a Testület intézkedéssel kapcsolatos kérdéseinek megválaszolása érdekében a következő jelentést tette 2016. november 16-án.

A r. alezredes 2016.szeptember 26-án 7órától 19 óráig a Bűnügyi Osztályon a bűnügyi helyszínelő és azonnalos csoport műveletirányítójaként látott el szolgálatot. Az éjszakai váltás bűnügyi műveletirányítójától, ún. áthúzódó ügyként vette át a *** bü. számú ügyet, azzal, hogy abban további felderítő munkát kell végezni annak tisztázása érdekében, hogy a bűncselekmény elkövetésekor, a súlyos testi sértés bűncselekményén túl megvalósulhatott-e csoportosan elkövetett garázdaság bűncselekménye is.

A fentiekre tekintettel a reggeli órákban telefonon felvette a kapcsolatot H. A. sértettel, akit megkértek, hogy fáradjon be a kapitányságra az ügyben történő tanúkihallgatása végett. A sértett telefonon közölte, hogy a bántalmazásból szerzett sérüléseinek további ellátása végett jelenleg a városi kórházban tartózkodik, a vizsgálatokat követően tud csak megjelenni a kapitányságon. Közölte továbbá, hogy a bűncselekmény óta eltelt időben megtudta, hogy az a személy (a panaszos), aki 2016.szeptember 23-án, az őt bántalmazó személyt felbujtotta a bántalmazására, a *** Szakközépiskola tanulója. Továbbá közölte, hogy aznap, azaz 2016.szeptember 26-án a reggeli órákban összetalálkozott D. város W. utcai buszmegállóban a panaszossal, aki félrehívta őt, és megfenyegette - megítélése szerint az alapüggyel kapcsolatosan -, hogy "Rossz emberekkel kezdted ki, eltöröm a gerincedet". Ekkor a sértett jelezte, hogy nagyon fél attól, hogy további retorzióra számíthat a panaszostól, valamint az őt 2016.szeptember 23-án bántalmazó másik személytől.

A fentiek alapján 2016.szeptember 26-án a panaszos előállítása vált szükségessé, egyrészt mert aznap újabb bűncselekményt, - nevezetesen zaklatás vétségét - követett el a sértett sérelmére, másrészt azonnali kihallgatása vált szükségessé a 2016.szeptember 23-án elkövetett bűncselekmény vonatkozásában.

A fenti információk beszerzését követően intézkedtek a panaszos felkutatására a sértett által megjelölt szakközépiskolában, ahol figyelemmel arra, hogy az iskolában ne keltsenek nagy feltűnést, civil ruhás rendőrök (B. L. r. őrnagy és K. A. r. törzsszászlós urak) intézkedtek a panaszos kapitányságra történő bekísérésére. Ezzel egy időben a r. ezredes intézkedett a panaszos törvényes képviselőinek kiértesítésére. A *** telefonszámon értesítette a panaszos édesanyját, K. A.-t, aki közölte, hogy a kapitányságon a panaszos édesapja fog megjelenni.

Ezt követően, a rendelkezésre álló információk alapján szükségessé vált a panaszost bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállítani, és kihallgatásáig a kapitányságon található előállító helyiségben elhelyezni, ezzel biztosítva azt, hogy személyes tárgyai, köztük a nála lévő kommunikációs eszközök letétbe helyezése megtörténjen, hogy azon keresztül a sértett kihallgatásáig, vele ne tudja felvenni a kapcsolatot, őt ne tudja befolyásolni vallomása tartalmának vonatkozásában. Továbbá ezen okok miatt édesapjával se tudjon érintkezni, hogy annak mobiltelefonját használva se tudjon a sértettel kapcsolatba lépni.

A panaszos előállítását követően, a sértett kihallgatása sajnos csak 13 óra 51 perckor kerülhetett sor, mivel a sértett addig a városi kórházban volt a fent már említett vizsgálatok befejezéséig. Erről, az idő közben a kapitányságon megjelent panaszos édesapját, tájékoztatták, továbbá azt is felajánlotta, hogy a fia kihallgatásának kezdetéig elhagyhatja a kapitányságot, majd, a kihallgatás megkezdése előtt telefonon értesítik.

A sértett 13 óra 51 perckor kezdődő, tanúként történő kihallgatása során megállapításra került, hogy az őt ért, 2016. szeptember 23-án elkövetett bántalmazás során csoportos garázdaság bűncselekménye nem valósult meg. Kihallgatása során azt nyilatkozta, hogy a panaszos által, sérelmére aznap, azaz 2016. szeptember 26-án elkövetett zaklatás vonatkozásában magánindítványt nem terjeszt elő. Továbbá közölte, hogy tudomást szerzett az őt bántalmazó személy nevééről, és lakcíméről, így e személy személyazonossága a kihallgatás során beazonosításra (L. G., H. községi lakos) került. A tanúkihallgatás 15 óra 6 perckor történt befejezését követően haladéktalanul intézkedtek a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatására, 15 óra 6 perc kezdettel, az általa 2016.szeptember 23-án felbujtóként elkövetett súlyos testi sértés büntetés elkövetésének megalapozott gyanúja miatt.

A kihallgatása során a panaszos a vallomástételt megtagadta, a gyanúsítás ellen panasszal élt, melyet azzal indokolt, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. Mivel vallomását megtagadta, így a sértettel történő szembesítésre nem került sor. A kihallgatási jegyzőkönyv lezárását, és az utána történő rabosítást követően a panaszos 14 óra 50 perckor szabadítása megtörtént.

A fentieket követően, az illetékes rendőrkapitányság felé intézett soron kívüli megkereséssel haladéktalanul intézkedtek L. G. gyanúsítottként történő kihallgatásáról.

Az ügyet ezt követően továbbították a rendőrkapitányság Vizsgálati Osztályára.

5) A Testület megkeresésében foglalt kérdések megválaszolása érdekében az illetékes rendőrkapitány az alábbi jelentést tette 2016. november 17-én a rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesnek. *(A Testület kizárólag a korábbi jelentésekben nem szereplő információkat ismerteti.)*

A rendelkezésre álló bűnügyi információk beszerzését követően a panaszost felkuttatták a szakközépiskolában, ahol figyelemmel arra, hogy az iskolában ne keltsenek a rendőrök nagy feltűnést, civil ruhás rendőrök intézkedtek nevezett személy bekísérésére.

A panaszos előállítására azért volt szükség, mert egyrészt aznap újabb bűncselekményt - nevezetesen zaklatás vétségét - követett el a sértett H. A. sérelmére, másrészt azonnali kihallgatása vált szükségessé a 2016.szeptember 23-án elkövetett bűncselekmény vonatkozásában, figyelemmel a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX törvény 64/A.§. (1) bekezdés b) pontjára.

A bekísérést követően a sértett befolyásolásának elkerülése miatt került előállításra és az előállító helyiségben történő elhelyezésre. A panaszost a szabadságot korlátozó intézkedés során rendőrkapitányság előállító egységének 1. számú előállító helyiségébe helyezték el egyedül, amely a **/2016. Fnyt számú Fogdakönyv 33/2. oldalán dokumentálásra került. Az előállítás ideje alatt élelmezés részére nem járt, egyébként úgy is nyilatkozott, hogy azt nem kér.

Az előállító helyiségbe történő helyezését az indokolta, hogy az előállítása szükséges volt, valamint az általa elkövetett bűncselekményre és annak módjára, biztosítani kellett, hogy személyes tárgyai, köztük a nála lévő kommunikációs eszközök letétbe helyezése megtörténjen, hogy azon keresztül a sértett kihallgatásáig vele ne tudja felvenni a kapcsolatot, őt ne tudja befolyásolni. Ugyanezen okok miatt szükséges volt, hogy édesapjával se tudjon érintkezni, hogy annak mobiltelefonját használva se tudjon a sértettel kapcsolatba lépni.

Az előállítás 2016. szeptember 26-án 11 óra 45 perctől 14 óra 50 percig tartott.

A panaszos fogva tartásának 3 óra 5 perce alatt a kórházból beérkező sértett, H. A. tanúkihallgatására, a személyi szabadságot korlátozó intézkedés elkészítése, védő kirendelésére, valamint a panaszos gyanúsított kihallgatására került sor édesapja jelenlétében.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – vizsgálta panaszossal szemben foganatosított előállítás jogszerűségét és arányosságát és egyéb körülményeit. A Testület erre vonatkozó panaszelem hiányában nem vizsgálta a panaszos rendőrkapitányság épületében történő megbilincselését.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, IV. cikke szerinti személyi szabadsághoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e a panaszossal szemben intézkedési kötelezettsége, azaz kellő jogszabályi felhatalmazás alapján kezdeményezett-e intézkedést a panaszossal szemben.

a) A beadványban a törvényes képviselő előadta, hogy ismeretlen tettes ellen indult büntetőeljárással összefüggésben (három nappal később az elkövetési időhöz képest) felkeresték a panaszost az iskolájában, ahol intézkedés alá vonták.

A rendőrségi iratokból kiderült, hogy három nappal az intézkedés foganatosítása előtt súlyos testi sértés büntetett elkövetésének gyanúja miatt indult eljárás H. A., M. községi lakos feljelentése alapján. Az eljárás és nyomozás során felmerült információk alapján a sértett a panaszost, mint felbujtót nevezte meg, továbbá a sértett egy újabb, intézkedés napján történt bűncselekmény (zaklatás) megtörténtéről adott számot a rendőröknek.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennáll-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a

Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

Az intézkedés időpontjában hatályos Btk. XV. fejezetében, Az élet, testi épség és az egészség elleni bűncselekmények körében szabályozza a testi sértés tényállását. E szerint:

„164. § (1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.

(2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A 222.§-ban szabályozott zaklatás tényállása pedig a következőket rögzíti.

„(1) Aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki félelemkeltés céljából

a) mást vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget, vagy

b) azt a látszatot kelti, hogy más életét, testi épségét vagy egészségét sértő vagy közvetlenül veszélyeztető esemény következik be,

vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek vizsgálnia kellett azt, hogy fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a

rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta a panaszos irányába. Erre a kérdésre Testület igennel felelt, hiszen a sértett által előadottak felvethették a fent megjelölt jogellenes cselekmények – intézkedéshez szükséges, minimális szintű – gyanúját.

A Testület megítélése szerint a jogellenes cselekmények elkövetésére vonatkozó sértetti nyilatkozat tartalma olyan körülményre utalt, amely alapján a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége, így azzal, hogy a panaszossal szemben intézkedést kezdeményeztek, tisztességes eljáráshoz való jogát nem sértették.

b) Az erre vonatkozó külön panaszosi kifogás alapján a Testület megvizsgálta, hogy a rendőrség fellépése és az általuk választott intézkedési forma arányos volt-e.

A törvényes képviselő sérelmezte, hogy a rendőrök a panaszost az iskolában keresték fel és ezzel kellemetlen helyzetbe hozták őt osztálytársai előtt. Ezzel összefüggésben előadta, hogy a rendőrök bementek a testnevelés órára és közölték, hogy a panaszos meghallgatása szükséges.

Azt Rtv. 2.§ (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. arányosság követelményét előíró 15.§-a kimondja, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A panaszos állításával ellentétben a nyomozók jelentése azt rögzítette, hogy figyelemmel arra, hogy az iskolában ne keltsenek a rendőrök nagy feltűnést, civil ruhás rendőrök intézkedtek a panaszos bekísérésére. B. L. r. őrnagy jelentésében azt is leírta, hogy először az igazgatót keresték fel, aki a panaszos neve és adatai alapján ellenőrizte az ott tanulókat listáját, majd miután megerősítette, hogy a panaszos az iskolája tanulója, közölte, hogy éppen testnevelés órán van. A r. őrnagy kérésére az igazgató egy ott dolgozó személyt küldött a panaszosért, aki az igazgatói irodába kísérte őt. A panaszost ekkor tájékoztatták a rendőrök jövetelük okáról.

A beadvány ugyan nem tért ki rá, hogy az iskolában a rendőrök milyen ruházatot viseltek (egyértelműen felismerhető volt-e az egyenruha miatt, hogy rendőrökről van szó), ugyanakkor a törvényes képviselő sem állította azt, hogy a rendőrök azt mondták volna, hogy előállítják a panaszost. A panasz azt rögzítette, hogy azt közölték, hogy a panaszos tanúkénti kihallgatása indokolt. A Testület meglátása szerint egy ilyen tartalmú közlés lehet, hogy kellemetlen az érintett számára, azonban nem feltétlenül alkalmas arra, hogy az érintett erkölcsi megítélését rontsa.

A Testület az iratok gondos tanulmányozását követően e téren a rendőrség álláspontját tartotta életszerűbbnek, mely szerint az iskolába civil ruhás rendőrök érkeztek és az igazgató egy dolgozót küldött a testnevelés órára a panaszosért.

Ennek okán a Testület nem látta indokoltnak megállapítani a panaszos emberi méltósághoz fűződő jogának sérelmét azon panaszosi állítással összefüggésben, hogy testnevelés órán, a társai jelenlétében vonták intézkedés alá a panaszost.

2) A Testület ezt követően vizsgálat tárgyává tette a panaszos előállításának jogalapját és annak indokát, valamint az előállítás, – mint személyi szabadságot súlyosan korlátozó intézkedés – arányosságát.

a) Az intézkedés napján kelt mindkét jelentés az Rtv. 33. § (2) b) pontját jelölte meg az előállítás jogalapjaként.

A hivatkozott jogszabályhely szerint „a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható”.

A megjelölt előállítási okkal kapcsolatban szükséges ismét rögzíteni, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint a Testületnek a büntetőjogi felelősség vizsgálata nem tartozik hatáskörébe.

Egyúttal szükséges visszautalni a Testület korábbi gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. A Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos elkövetette-e a bűncselekményt vagy sem, hanem abban, hogy *az adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján* a rendőr gondolhatta-e azt, hogy panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének – a megalapozott gyanú szintjénél alacsonyabb fokú – gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható. Ezért a bűncselekmény gyanújának, mint előállítási oknak a fennállása nem is vonja maga után minden esetben kötelező jelleggel azt, hogy azt a személyt, akit ezen előállítási ok alapján vonnak intézkedés alá, meg is gyanúsítsák valamilyen bűncselekmény elkövetésével.

Azt, hogy pontosan mely bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható a panaszos, az aznapi jelentések szövegszerűen (tényállással megjelölve) nem tartalmazták, csak a Testület kérdéseit megválaszoló kapitányságvezetői átirat és a nyomozók kiegészítő jelentései utaltak rá, hogy felbujtóként elkövetett súlyos testi sértés büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt volt szükséges a panaszos előállítása. B. T. r. alezredek jelentése kitért arra is, hogy további felderítő munkát kellett végeznie annak tisztázása érdekében, hogy a bűncselekmény elkövetésekor, a súlyos testi sértés bűncselekményén túl megvalósulhatott-e csoportosan elkövetett garázdaság bűncselekménye is, illetve felmerült a gyanúja egy újabb bűncselekmény elkövetésének.

Ahhoz, hogy a Testület a rendőrség által megjelölt előállítási ok megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének *további rendőrségi fellépéshez szükséges fokú* gyanúja. A Testület erre a kérdésre a fentiek alapján igennel felelt, és meggyőződése szerint a konkrét esetben a rendőrségi iratokban részletezett körülmények alapján a panaszossal szemben fennállt az előállításához szükséges mértékű egyszerű gyanú, ezért **az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja megfelelő jogalapot szolgáltatott az előállításhoz.**

b) Tekintettel arra, hogy az Rtv. a vizsgált esetre nem kötelező jelleggel, hanem lehetőségként írja elő az előállítás alkalmazását, a jogalap meglétén túl a Testületnek azt is mérlegelni kellett, hogy az előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének.

A törvényes képviselő kifogásolta, hogy a panaszost előállították, álláspontja szerint semmi nem indokolta, hogy a három nappal korábban történtek miatt előállítsák a fiát, aki együttműködött a rendőrökkel. Álláspontja szerint elegendő lett volna beidézniük a panaszost.

Azon kérdés megítéléséhez, hogy a rendőrség megalapozottan döntött-e a panaszosok előállítása mellett, a korábbiakban már hivatkozott, Rtv. 15. §-ában előírt arányossági követelmény ad eligazítást. A rendelkezés értelmében „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”, továbbá „több lehetséges és alkalmas rendőri

intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

Az arányosság megítélésakor a Testületnek tehát azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető.

A Testület erre a kérdésre igenlő választ adott. A rendőrségi iratok szerint annak érdekében, hogy tisztázzák, megvalósulhatott-e csoportosan elkövetett garázdaság bűncselekménye is, az intézkedés napján reggeli órákban telefonon felvették a kapcsolatot a sértettel, akit megkértek, hogy fáradjon be a kapitányságra az ügyben történő tanúkihallgatása végett. A sértett – amellet, hogy közölte, hogy a nap folyamán kórházi ellátása miatt csak később tud a kapitányságra befáradni – elmondta továbbá, hogy azzal a személlyel (panaszossal), aki 2016. szeptember 23-án az őt bántalmazó személyt felbujtotta a bántalmazására, összetalálkozott egy buszmegállóban aznap, a reggeli órákban és panaszos félrehívta őt és megfenyegette. Ekkor a sértett jelezte, hogy nagyon fél attól, hogy további retorzióra számíthat a panaszosztól, valamint az őt korábban bántalmazó másik személytől. A rendőrségi álláspont szerint ezért a panaszos előállítása vált szükségessé, egyrészt mert aznap a sértett sérelmére elkövetett újabb bűncselekmény - nevezetesen zaklatás vétsége – gyanúja merült fel, másrészt a panaszos azonnali kihallgatása vált szükségessé a korábban elkövetett bűncselekmény vonatkozásában. Az eljárás soronkívülségét indokolta továbbá a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 64/A. §-a is, amely kimondja, ha a kiskorú sértett sérelmére elkövetett, a Btk. XV. Fejezetében foglalt bűncselekmény miatt a büntetőeljárást soron kívül kell lefolytatni.

A Testület álláspontja szerint a sértett által elmondottak, a cselekmény tárgyi súlya, továbbá az, hogy a bűncselekmény megalapozott gyanúját kizárni csak további bizonyítási cselekmények (kihallgatások) és adatgyűjtés elvégzésével lehetett – amelyek mielőbbi foganatosításához a panaszosnak is érdeke fűződött -, megalapozta és indokolta a panaszos előállítását. Ráadásul a panaszos szabadon hagyása esetén fennállt annak a veszélye, hogy társával összebeszélhet. A Testület az arányosság megítélésakor figyelemmel volt arra is, hogy a panaszoszt a későbbiekben gyanúsítottként hallgatták ki.

A Testület álláspontja szerint a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján nyilvánvalóan nem volt megalapozatlan az a helyzetértékelés, amely szerint jogellenes cselekmény (egyszerű) gyanúja felmerült a panaszos szemben, így – a zaklatás miatti sértetti magánindítvány hiányában is – az Rtv. idézett rendelkezése alapján jogszerűen került sor a panaszos előállítására, amelytől a rendőrök a törvényi tényállás hiánytalan, érdemi felderítésére érdekében nem tudtak eltekinteni.

Az előállítást a Testület mindezek alapján arányosnak is találta, ezért megállapította, hogy az a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető jogát nem sértette.

c) A Testület ezt követően azt értékelte, hogy a panaszos előállításának időtartama a jogszabályi előírásoknak és az arányosság követelményének megfelelt-e.

A rendőrségi jelentések szerint a panaszos előállítása 2016. szeptember 26-án 11 óra 45 perctől 14 óra 50 percig tartott.

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése tartalmazza az előállítás időtartamára vonatkozó rendelkezéseket. Ennek értelmében a személyi szabadság csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozható. Ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja, amennyiben ez indokolt és az előállítás célja még nem valósult meg. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy *szabadon bocsátásáig* vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

A Testület a kérdés vizsgálata kapcsán figyelemmel volt az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményére.

A két nyomozó jelentése és az előállítással kapcsolatos dokumentumok alapján a következő kronológiát állította fel a Testület. A rendőrkapitányságra beérkezve az ügyvel foglalkozó r. őrnagy azonnal jelentést tett a Bűnügyi Műveletirányító felé és jelentette, hogy - objektív technikai feltételek meglétének hiánya miatt- a panaszos azonnali kihallgatása nem lehetséges. A panaszost 11 óra 55 perckor helyezték el az előállító helyiségben, a vonatkozó nyilvántartás szerint. A sértett kihallgatása csak 13 óra 51 perckor vehette kezdetét, mivel a addig a kórházban volt a sérülései miatt szükséges vizsgálatok befejezéséig. A tanú kihallgatása 15 óra 6 perckor ért véget, úgy nyilatkozott, hogy a zaklatás miatt nem kíván magánindítványt előterjeszteni. A kihallgatás végeztével (15 óra 6 perc) haladéktalanul intézkedtek a panaszos gyanúsított kihallgatása iránt. Mivel a panaszos a vallomást megtagadta, a sértettel történő szembesítésre nem került sor. A kihallgatási jegyzőkönyv lezárását követően rabszították, majd *14 óra 50 perckor szabadon bocsátották*.

A rendőrkapitánysági átirat szerint a panaszos 3 óra 5 perces előállítás ideje alatt megtörtént a személyi szabadságot korlátozó jelentés elkészítése, a sértett tanúkenti kihallgatása, a védő kirendelése, valamint a panaszos gyanúsított kihallgatására édesapja jelenlétében.

A Testület a gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyv hiányában sajnos nem tudott arról meggyőződni, hogy mikor ért véget a panaszos kihallgatása (*tehát, hogy elírásról van-e szó*), azonban a szöveggörnyezetből a Testület arra következtet, hogy a panaszos kihallgatására egyértelműen 15 óra 6 percet követően került sor. (A panaszbeadvány szerint a kihallgatás 15 óra 6 perctől 15 óra 43 percig tartott, de szintén nem mellékeltek az erről szóló jegyzőkönyvet.) Az igazolás szerint a panaszost 14 óra 50 perckor szabadították, ahogy a letéti tárgyak jegyzéke szerint ekkor kapta vissza a panaszos a dolgait.

Fentiekkel kapcsolatban a Testület már számos korábbi állásfoglalásában kifejtette, hogy az előállítás, mint szabadság korlátozó intézkedés mindig célhoz kötött, ebből adódóan csak addig tarthat, amíg a célja megvalósul. Amennyiben a jelen esetben elfogadjuk (és az előző pontban elfogadtuk) azt a rendőri álláspontot, hogy az előállítás célja az volt, hogy feltárják az elkövetés körülményeit, akkor az intézkedés addig tart(hat)ott, amíg ez a cél megvalósult. Az ügy körülményeinek tisztázásához pedig szükségképpen hozzátartozik a panaszos, mint gyanúsított történetéről való kihallgatása. Mivel kétség kívül megállapítható, hogy a panaszos az előállító helyiségből való szabadítása és a kihallgatása megkezdése közötti időtartamban, valamint a kihallgatása alatt is egyértelműen rendőri felügyelet alatt állt, a Testület úgy értékelte, hogy ez az időtartam is hozzászámítódik az előállítás időtartamához.

Így arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos szabadságának korlátozása a kihallgatás befejezéséig tartott (ami a megküldött iratok alapján nyilvánvalóan nem lehetett 14 óra 50 perc). A Testület a panaszbeadvány alapján ezt 15 óra 43 percre valószínűsíti.

A Testület véleménye szerint a rendőrség a panaszossal szemben érdemben intézkedett, rövid időtartamban hajtotta végre az egyes intézkedéseket, így a Testület nem tudott olyan holtidőt kimutatni a személyi szabadság korlátozásának az időtartamában, amelyben a rendőrségnek felróható lett volna, illetve a panaszosnak indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú időn keresztül kellett volna várnia bármely rendőri interakcióra. **Erre tekintettel a Testület véleménye szerint a panaszos előállításának az időtartama megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányosság követelményének, így erre tekintettel nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.**

Ugyanakkor az előállítás időtartamának helytelen számítása és ezáltal az igazolás helytelen kitöltése miatt a Testület indokoltnak tartotta megállapítani a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét.

3) A Testület végezetül megvizsgálta törvényes képviselő azon kifogását, mely szerint a panaszost egy felnőtt korú férfival együtt helyezték el az előállító helyiségben.

A törvényes képviselő előadta, hogy a panaszos több órát töltött egy felnőtt korú gyanúsítottal, aki saját elmondása szerint több alkalommal volt büntetve, és hosszabb időt töltött börtönökben. Az igaz, hogy a panaszost nem inzultálta, azonban félelmet keltett benne.

Az Rtv. 18. § (2) bekezdése alapján a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről. Ezt a szabályt tovább részletezi a Szolgálati Szabályzat 31. § (9) bekezdése. E szerint „gondoskodni kell az előállító helyiségben elhelyezett, azonos ügyben fogvatartott személyek, a férfiak és nők, a felnőtt korúak és a fiatalok elkülönítéséről, valamint rendkívüli ör felállításával biztosított őrzéséről.”

A rendőrségi iratok egyértelműen cáfolták a panaszosi állítást és az intézkedés idején szolgálatban lévő szolgálatirányítói feladatokat ellátó r. százados 2016. november 17-én készült jelentése szerint a panaszos előállítása során az 1. számú előállítóban került elhelyezésre, ahol egyedül tartózkodott, tekintettel arra, hogy az intézkedés alá vont fiatalok, ezért felnőtt korú személyt nem helyeztek mellé a panaszos előállításának időtartama alatt.

A rendőrség megküldte az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyomtatványt, amelyet a panaszosra vonatkozóan töltöttek ki. E szerint a panaszost az 1. számú előállítóban helyezték el. A nyomtatványon szerepelnek a panaszost előállító rendőrök adatai, valamint a panaszos személyes adatai.

A Testület a fenti dokumentumot elfogadta, ugyanakkor a Testület meglátása szerint az irat és az intézkedést követően készült jelentés nem volt alkalmas annak bizonyítására, hogy a panaszos valóban egyedül volt az előállító helyiségben.

A rendőrségi és panaszosi állítások közti ellentmondás megnyugtató feloldására alkalmas bizonyíték hiányában a Testület úgy foglalt állást, hogy az elhelyezéssel kapcsolatos szabályok megsértése miatti alapjogsértés nem megállapítható.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában lépett fel, a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem sérült a vele szemben kezdeményezett intézkedés miatt.

A Testület az előállítás jogalapja kapcsán kimondta, hogy nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga és a Testület a panaszos előállítását, illetőleg annak időtartamát is arányosnak ítélte meg. Ugyanakkor az előállítás időtartamának helytelen megállapítása, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazolás helytelen kitöltése miatt megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának csekély fokú sérelmét.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. április 27.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET